

پژوهی کشاورزی

دوره ۲۲ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۳۹۹

صفحه‌های ۳۰۷-۳۱۷

مقایسه کارایی علفکش پندی متالین با برخی علفکش‌های ثبت شده در کنترل علف‌های هرز مزارع پیاز

جنوب کرمان

ابراهیم منوچهاری^{*}، علیرضا عطایی^۱

۱. استادیار، بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی، مرکز تحقیقات و آموزش کشاورزی و منابع طبیعی جنوب کرمان، مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، چیرفت، ایران.

۲. مریم، بخش تحقیقات علف‌های هرز، مؤسسه تحقیقات گیاه‌پزشکی کشور، سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی، تهران، ایران.

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۸/۰۳/۲۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۸/۰۵/۲۷

چکیده

به منظور بررسی کارایی علفکش پندی متالین (پرول) در کنترل علف‌های هرز مزارع پیاز (*Allium cepa* L.), آزمایشی در قالب بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در سال ۱۳۹۶ در اراضی مرکز تحقیقات جنوب کرمان اجرا شد. تیمارهای آزمایش شامل کاربرد علفکش پندی متالین (پرول) به مقدار ۲/۵، ۳/۵ و ۴ لیتر در هکتار (پیش رویشی)، علفکش اکسی‌فلورفن (گل) به مقدار ۰/۷۵ لیتر در هکتار در مرحله ۲-۴ بیانی پیاز و تکرار آن ۱۸ روز بعد، علفکش اگردادیازون (رونستار) به مقدار سه لیتر در هکتار (پیش رویشی)، علفکش اگردادیازون (رونستار) به مقدار دو لیتر در هکتار (پس رویشی)، علفکش ایوکسیل (توتریل) به مقدار سه لیتر در هکتار (پس رویشی) به علاوه و چین علف‌های هرز باریک برگ، شاهد و چین (بدون علف‌هرز) بود. پیش‌ترین فراوانی نسبی علف‌هرز مربوط به علف پشمکی (*Anagallis arvensis* L.) و ترشک (*Bromus tectorum* L.)، پنیرک (*Malva neglecta* L.)، سلمه‌تره (*Chenopodium murale* L.)، آناغالیس (*Chenopodium murale* L.) به ترتیب با مقدار ۹، ۱۲، ۱۷، ۳/۹ درصد بود. اثر تیمارهای علفکش بر تراکم و زیست‌توده علف‌های هرز مذکور معنی‌دار بود. با کاربرد پندی متالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار، زیست‌توده آناغالیس، ترشک، پنیرک، علف پشمکی، سلمه‌تره، کل علف‌هرز به ترتیب ۷۹، ۷۷، ۸۲، ۹۱، ۹۲، ۱۰۰ کاهش یافت و عملکرد پیاز با مقدار ۵۹/۹۵ تن در هکتار نسبت به شاهد بدون علف‌هرز متاثر ۱۳۸ درصد افزایش یافت. بنا بر این کاربرد علفکش پندی متالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار به لحاظ کارایی مطلوب در کنترل علف‌های هرز و افزایش عملکرد در مزارع پیاز قابل توصیه است.

کلیدواژه‌ها: تراکم، درصد کنترل، علف‌های هرز پهن برگ، کنترل شیمیایی، وزن خشک.

Efficacy Comparison of Pendimethalin Herbicide with Some Registered Herbicides in the Weed Control of Onion in Southern Kerman

Ebrahim Mamnoie^{1*}, Ali Reza Atri²

1. Assistant Professor, Department of Plant Protection Research, South Kerman Agricultural and Natural Resources Research and Education Center, AREEO, Jiroft, Iran.

2. Instructor, Department of Weed Research, Plant Pest and Disease Research Institute, AREEO, Tehran, Iran.

Received: June 18, 2019

Accepted: August 18, 2019

Abstract

In order to study the effect of pendimethalin (Prowl) on weed control of onion (*Allium cepa* L.) fields, an experiment has been carried out in randomized complete block design with four replications, during 2017 in Agricultural Research Center of South Kerman. The treatments include application of pendimethalin (Prowl) at 3.5, 3, 2.5, 2 L ha⁻¹ (pre-emergence), oxyfluorfen (Goal) at 750 ml ha⁻¹, and its repetition 18 days later (post-emergence), oxadiazon (Ronestar) at 3 L ha⁻¹ (per-emergence), oxadiazon at 2 L ha⁻¹ (post-emergence), ioxynil (Totril) at 3 L ha⁻¹ (post-emergence) plus removing narrow leaves weeds by hand, and weed free as control. The highest relative abundance of weed species has been *Bromus tectorum* L., *Malva parviflora* L., *Chenopodium murale* L., *Anagallis arvensis* L., and *Rumex crispus* L. at 39%, 17%, 12%, 9%, and 8%, respectively. Results show that herbicide treatments have had a significant effect on weed density and biomass. Applications of pendimethalin at 3.5 L ha⁻¹ reduces biomass of *A. arvensis*, *R. crispus*, *M. parviflora*, *B. tectorum*, *C. murale*, and total weed by 100%, 92%, 91%, 82%, 77%, and 79%, respectively. Onion yield has been 59.95 ton ha⁻¹, increased by 138% when pendimethalin is applied at 3.5 L ha⁻¹. Therefore, Applications of pendimethalin at 3.5 L ha⁻¹ is recommended in onion fields because of optimum weed control efficiency and increasing yield.

Keywords: Broadleaf weeds, chemical control, density, dry weight, percent of control.

Qasem, (Babiker & Ahmed, 1986) درصد (

(Sinha & Lagoke 1983) درصد گزارش

شده است.

کنترل شیمیایی یکی از متدالوں ترین روش کنترل علف‌های هرز در دنیا و ایران است. به طوری که، کاربرد علف‌کش‌ها از نظر اقتصادی در به کارگیری نیروی کارگری برای کاهش هزینه تولید، ضروری به نظر می‌رسد. بر این اساس از علف‌کش‌هایی که در مزارع پیاز کشورمان ثبت شده می‌توان به اکسی‌فلورفن (گل)، ایوکسینیل (توتریل)، کلرتال دی متیل (داکتال)، اگزادیازون (رونستا)، هالوکسی فوب ار متیل استر (گالانت سوپر)، ستوكسیدیم (نابواس)، سیکلوکسیدیم (فوکوس) و کلتودیم (سلکت) اشاره نمود (Zand et al., 2010).

پندی متالین با نام تجاری پرول علف‌کشی از خانواده دی‌نیتروآنیلین‌ها است که بر تقسیم سلولی مؤثر است. این علف‌کش برای استفاده در مزارع سبیزمینی کشورمان به ثبت رسیده است و برای کنترل علف‌های هرز پیاز به صورت پیش‌رویشی پیشنهاد شده است. در این ارتباط گزارش شده کاربرد علف‌کش پندی‌متالین (پرول) قادر است علف‌های هرز هفت‌بند، سلمه‌تره، پنیرک، گاوچاق‌کن^{۱۸}، شاه افسر^{۱۹} و خاکشیر^{۲۰} را بیش از ۹۵ درصد کنترل کند (Umeda et al., 1999). هم‌چنین، در گزارشی اظهار شده که علف‌کش پندی‌متالین (پرول) کارایی مطلوبی در کنترل علف‌های هرز سوروف، تاج خروس، سلمک، تاج‌ریزی^{۲۱} و جارو^{۲۲} دارد (Stanger & Ishida, 1994).

در ارتباط با کارایی علف‌کش‌ها در کنترل علف‌های هرز مزارع پیاز، پژوهش‌های متعددی انجام شده است. در

18. *Lactuca scariola* L.

19. *Melilotus officinalis* (L.) Pall

20. *Sisymbrium irio* L.

21. *Solanum nigrum* L.

22. *Kochia scoparia* L.

۱. مقدمه

پیاز یکی از مهم‌ترین محصولات زراعی در جنوب کرمان است. سطح زیر کشت آن در ایران ۶۳ هزار هکتار و در جنوب استان کرمان ۷/۵ هزار هکتار است، به طوری که بعد از خوزستان بیشترین سطح زیر کشت را در کشور دارد (MAJ, 2015). علف‌های هرز یکی از مهم‌ترین عوامل محدودکننده تولید این محصول است که باعث کاهش تولید در گیاه می‌گردد. مهم‌ترین علف‌های هرز پیاز گونه‌های تاج خروس^۱، سلمه‌تره^۲، شاه‌تره^۳، هفت‌بند^۴، پنیرک^۵، پیچک^۶، ازمک^۷، دمروباہی کشیده^۸، یولاف^۹ و حشی^{۱۰}، علف‌پشمکی^{۱۱}، علف‌پنجه‌ مصری^{۱۲}، سوروف^{۱۳}، مرغ^{۱۴}، اویارسلام زرد^{۱۵}، جو موشی^{۱۶}، چشم^{۱۷} و دمروباہی^{۱۸} می‌باشد (Zand et al., 2010).

پیاز با جهه ضعیف و رشد کند به خصوص در مراحل اولیه رشد، توان رقابت بسیار کمی با علف‌های هرز دارد. در این ارتباط، گزارش‌ها حاکی از آن است که رقابت علف‌های هرز در اوایل فصل سبب بروز خسارت پایدار در پیاز می‌گردد (Loken & Hatterman, 2013). بنابراین، حضور علف‌های هرز در این محصول می‌تواند سبب بروز خسارت و افت شدید عملکرد می‌گردد. به طوری که مقدار خسارت علف‌های هرز در پیاز ۴۶ درصد

1. *Amaranthus* spp.

2. *Chenopodium album* L.

3. *Fumaria* spp.

4. *Polygonum* spp.

5. *Malva parviflora* L.

6. *Convolvulus arvensis* L.

7. *Cardaria draba* (L.) Desv.

8. *Alopecurus* sp.

9. *Avana fatua* L.

10. *Bromus* spp.

11. *Dactyloctenium aegypticum* (L.) P.Beauv

12. *Echinochloa colonum*. (L.) Link

13. *Cynodon dactylon* L. Pers.

14. *Cyperus esculentus* L.

15. *Hordeum* spp.

16. *Lolium* spp.

17. *Setaria viridis* L.

بزرگی کشاورزی

جغرافیایی ۵۷ درجه، ۳۲ دقیقه و ۳۱ ثانیه طول شرقی و ۲۸ درجه، ۳۲ دقیقه و ۴۸ ثانیه عرض شمالی، ارتفاع ۶۲۸ متر از سطح دریا، میانگین بارندگی ۱۶۰ میلی‌متر انجام شد. بافت خاک محل آزمایش لوم شنی، اسیدیته آن ۷/۴ هدایت الکتریکی (۱/۵۷) دسی‌زیمنس بر متر)، کربن آلی ۰/۱ درصد)، مقادیر اکسید پتاسیم^۵ و اکسید فسفر^۶ به ترتیب ۲۰۵ و ۴/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم بود.

آزمایش در قالب طرح بلوك کامل تصادفی با ۹ تیمار و ۴ تکرار انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل کاربرد علفکش پرول^۷ (پندیمتالین ۴۵/۵ درصد CS^۸) به مقدار ۳/۵، ۳، ۲/۵ و ۲ لیتر در هکتار از ماده تجاری معادل ۱۵۹۲/۵، ۱۳۶۵، ۱۳۷/۵، ۱۱۳۷/۵ گرم ماده مؤثره در هکتار پس از کشت پیاز و قبل از رویش پیاز و علف هرز، علفکش گل (اکسی فلورفن ۲۴ درصد EC) به مقدار ۰/۷۵ لیتر در هکتار از ماده تجاری معادل ۱۸۰ گرم ماده مؤثره در هکتار در مرحله ۴-۲ برگی پیاز و تکرار آن ۱۸ روز بعد از سمپاشی اول (در مجموع ۱/۵ لیتر در هکتار)، علفکش رونستار (اگزادیازون ۱۲ درصد SL) به مقدار سه لیتر در هکتار از ماده تجاری معادل ۳۶۰ گرم ماده مؤثره در هکتار پس از کشت پیاز و قبل از رویش پیاز و علف هرز، علفکش رونستار (اگزادیازون ۱۲ درصد SL) به مقدار دو لیتر در هکتار از ماده تجاری معادل ۲۴۰ گرم ماده مؤثره در هکتار در مرحله ۴-۲ برگی پیاز، علفکش توتریل (ایوکسینیل ۲۲/۵ درصد EC) به مقدار ۳ لیتر در هکتار از ماده تجاری معادل ۶۷۵ گرم ماده مؤثره در هکتار به علاوه وجین دستی باریک برگ‌ها و شاهد وجین (بدون علف هرز) بود.

5. K₂O

6. P₂O₅

7. Prowl %45.5 CS; BASF, Germany

8. Capsule suspension

این راستا، گزارش شده که کاربرد علفکش‌های اکسی‌فلورفن و ایوکسینیل کارایی بسیار مطلوبی در کنترل سلمک، تاج‌خرروس ریشه قرمز، خرفه^۱، پنیرک، هویج وحشی^۲ و شاهتره^۳ دارد (Babaeinejad et al., 2017). در در گزارشی نقل شده، علفکش ایوکسینیل قادر است علف‌های هرز سلمه‌تره، پیچک و تاج‌خرروس در پیاز به طور مطلوبی کنترل کند (Shirzad & Sahaba, 2002).

در گزارش‌های دیگری نیز اذعان شده کاربرد علفکش اکسی‌فلورفن قادر است علف‌های هرز عروسک پشت‌پرده^۴، سلمه‌تره، آناغالیس، پیچک، اویارسلام بیش از Poewal & Singh, 1993; از ۷۰ درصد کنترل کند (Suitana & Das, 2015). محدودبودن علفکش‌های دو منظوره ثبت شده در مزارع پیاز و در دسترس نبودن برخی علفکش‌های ثبت شده در این محصول، سبب کاربرد گسترده و مداوم علفکش اکسی‌فلورفن به‌ویژه در مزارع پیاز جنوب کرمان شده است که می‌تواند ریسک مقاومت را افزایش دهد. لذا معرفی علفکش‌ها با نحوه عمل متفاوت در این محصول ضروری به‌نظر می‌رسد. بنابراین، این پژوهش با هدف ارزیابی و مقایسه کارایی علفکش پندیمتالین (پرول) در مقایسه با علفکش‌های پرکاربرد اکسی‌فلورفن، ایوکسینیل و اگزادیازون در کنترل علف‌های هرز مزارع پیاز انجام شد.

۲. مواد و روش‌ها

به‌منظور ارزیابی و مقایسه علفکش پندیمتالین (پرول) در کنترل علف‌های هرز پیاز، پژوهشی در سال زراعی ۱۳۹۶ در اراضی تحقیقاتی مرکز تحقیقات، آموزش کشاورزی و منابع طبیعی جنوب کرمان با مختصات

1. Portulaca oleracea L.

2. Daucus carota L.

3. Fumaria vaillantii (L.) Loisel

4. Physalis minima L.

بزرگی کشاورزی

ثابت به ابعاد ۷۰ سانتی‌مترمربع در هر نیم کرت آزمایشی به تفکیک گونه انجام شد. بعد از برداشت، نمونه‌ها به آزمایشگاه انتقال داده شد و در دمای ۷۵ درجه به مدت ۴۸ ساعت خشک و سپس توزین گردید. جهت تعیین عملکرد و درصد تغییرات عملکرد پیاز بعد از حذف اثر حاشیه، از مساحت سه مترمربع در هر نیم کرت آزمایش برداشت (در نیمه اول اسفندماه) و عملکرد پیاز (قابل فروش) توزین گردید.

تعیین درصد مهار علف هرز (WCE)^۲ براساس تراکم و وزن خشک با استفاده از معادله (۱) محاسبه گردید (Somani, 1992). در رابطه (۱)، WCE درصد کاهش وزن خشک علف‌های هرز (یا تراکم علف هرز)، A و B به ترتیب بیانگر وزن خشک یا تراکم علف‌های هرز شمارش شده در کادر قسمت سمپاشی‌نشده و سمپاشی شده می‌باشند. تعیین درصد افزایش وزن پیاز در زمان برداشت با استفاده از رابطه (۲) محاسبه گردید. در رابطه (۲)، Y_i % درصد تغییرات عملکرد پیاز، Y_f % عملکرد در کرت‌های سمپاشی‌شده و Y_w % تیمار شاهد بدون کترل علف هرز بود.

$$WCE = \left(\frac{A-B}{A} \right) \times 100 - 100 \quad (1)$$

$$\% Y_i = 100 \times \frac{Y_f}{Y_w} \quad (2)$$

قبل از انجام تجزیه واریانس، آزمون نرمال‌بودن داده‌ها انجام شد، مقایسه میانگین با آزمون حداقل تفاوت معنی‌دار^۳ در سطح پنج درصد صورت گرفت. سایر عملیات آماری با استفاده از نرم‌افزار Excel 2007 و SAS (نسخه ۹/۱) با استفاده از رویه GLM انجام گرفت. شایان ذکر است، به دلیل این‌که تیمارهای کاربرد علف‌کش‌ها مورد آزمایش تأثیر سوء و خسارتی از نظر گیاه‌سوزی بر پیاز نداشت، از ذکر نتایج خودداری شد. همچنین، در محاسبات کترل علف‌های هرز، اثر تیمار و جین دستی در مجموع حذف شد.

2. Weed Control Efficacy

3. Least Significant Difference

تهیه بستر کاشت شامل شخم، دیسک، لولر و تهیه فارو بود. کاشت مستقیم بذر توسط دست در نیمه دوم مهرماه انجام شد. هر واحد آزمایشی (کرت) دارای پنج پشتہ کشت به عرض ۳۰ سانتی‌متر بود که کشت در دو طرف آن انجام شد. بنابراین هر واحد آزمایشی دارای ۱۰ خط کاشت به طول هفت متر بود. فاصله بوته‌ها روی خط ۱۰ سانتی‌متر در نظر گرفته شد. آبیاری به صورت قطره‌ای بود به نحوی که هر پشتہ دارای یک نوار تیپ بود. مقدار مصرف کودها براساس آزمون خاک انجام شد. به طوری که کود اوره به مقدار ۴۰۰ کیلوگرم در هکتار طی چهار مرحله (یک نوبت قبل از کشت، سه نوبت بعد از کشت)، کودهای سولفات پتاسیم و سوپر فسفات تریپل به مقدار ۱۵۰ و ۱۲۰ کیلوگرم در هکتار قبل از کشت مصرف شدند. رقم مورد استفاده تنگراس ارلی ویت^۱ (شرکت هورت سید آمستردام، هلند) از ارقام رایج کشت در منطقه بود. کرت‌های آزمایشی توسط یک پشتہ نکاشت از یکدیگر جدا شدند. برای افزایش دقت آزمایش از کرت‌های متناظر (کرت‌ها به دو نیمه مساوی تقسیم، نیمه اول به عنوان شاهد بدون سمپاشی و نیمه دوم سمپاشی) استفاده شد. اعمال تیمار سمپاشی تیمارهای اکسی‌فلورفن، اگزادیازون و ایوکسینیل در مرحله ۳-۴ برگی علف‌های هرز معادل مرحله ۲-۳ برگی پیاز با استفاده از سمپاش پشتی لانس‌دار ماتابی فشار ثابت مجهر به نازل بادیزبندی ۸۰۰۲ با فشار ۲ بار و حجم پاشش ۳۵۰ لیتر در هکتار انجام شد.

صفات اندازگیری‌شده شامل تعیین فراوانی نسبی علف‌های هرز، درصد کترل تراکم و زیست‌توده علف‌های هرز و تعیین عملکرد و درصد تغییرات عملکرد پیاز بود. شمارش تراکم بوته (۳۰ روز پس از سمپاشی) و زیست‌توده علف‌های هرز (در اویل دی‌ماه) در یک کادر

1. Texas early white

بزرگی کشاورزی

۳. نتایج و بحث

علف هرز مذکور به ترتیب ۱۹ و ۱۲ درصد کاهش یافت (جدول ۱).

علف هرز پنیرک با کاربرد علفکش پندیمتالین به طور مطلوبی کنترل شد. به طوری که با کاربرد علفکش پندیمتالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار تراکم و زیست‌توده پنیرک به ترتیب با مقادیر ۱ بوته در مترمربع و ۶/۲ گرم در مترمربع نسبت به شاهد متناظر ۹۰ و ۹۱ درصد کاهش یافت و با تیمارهای علفکش‌های اکسی‌فلورفن، ایوکسینیل و پندیمتالین (۳ لیتر در هکتار) در یک گروه آماری قرار گرفتند. کاربرد علفکش اکسی‌فلورفن مطلوب‌ترین تیمار علفکش در کنترل پنیرک بود. اکسی‌فلورفن توانست تراکم و زیست‌توده پنیرک را به ترتیب ۹۴ و ۹۶ درصد کاهش دهد. کاربرد علفکش پندیمتالین به مقدار ۲ لیتر در هکتار کمترین کنترل پنیرک داشت. با کاربرد این تیمار تراکم و زیست‌توده پنیرک به ترتیب ۲۵ و ۲۸ درصد نسبت به شاهد متناظر کاهش یافت (جدول ۲).

پندیمتالین توانست ترشک را به طور مطلوبی کنترل کند. کاربرد ۳/۵ لیتر پندیمتالین در هکتار قادر است تراکم و زیست‌توده ترشک نسبت به شاهد متناظر را به ترتیب ۹۳ و ۹۲ درصد کاهش دهد. این تیمار با تیمارهای ایوکسینیل، اکسی‌فلورفن، پندیمتالین (سه لیتر در هکتار) در یک گروه آماری قرار گرفت. در مقابل، کمترین کارایی در کنترل ترشک از کاربرد تیمار پندیمتالین به مقدار دو لیتر در هکتار و کاربرد اگزادیازون به صورت پیش‌رویشی بود، به طوری که با کاربرد پندیمتالین به مقدار دو لیتر، تراکم و زیست‌توده ترشک به ترتیب ۲۶ تا ۲۴ درصد کاهش یافت (جدول ۲).

کارایی علفکش پندیمتالین در کنترل سلمه برگ‌گزنهای به طور نسبی مطلوب بود. به طوری که با کاربرد علفکش پندیمتالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار،

علف‌های هرز غالباً در محل آزمایش شامل پنج گونه علف پشمکی، پنیرک^۱، سلمه برگ‌گزنهای^۲، آناغالیس^۳ و ترشک^۴ با فراوانی نسبی به ترتیب با مقادیر ۳۹، ۱۷، ۹، ۱۲ و ۸ درصد بودند.

جدول تجزیه واریانس نشان داد که تیمارهای آزمایش تأثیر معنی‌دار ($P \leq 0.01$) بر تراکم و زیست‌توده علف‌های هرز علف پشمکی، پنیرک، سلمه تره، آناغالیس، ترشک و کل علف‌های هرز دارد. علفکش پندیمتالین کارایی بسیار مطلوبی در کنترل آناغالیس داشت. به طوری که با کاربرد پندیمتالین به مقدار ۳/۵ و ۳ لیتر در هکتار توانست تراکم و زیست‌توده این علف‌هرز را ۱۰۰ درصد کنترل کند و با سایر تیمارها به جز تیمارهای کاربرد علفکش اگزادیازون (پیش‌رویشی) و پندیمتالین (دو لیتر در هکتار) تفاوتی از نظر آماری نداشت (جدول ۱).

کارایی علفکش پندیمتالین در کنترل علف پشمکی مطلوب بود. به طوری که کاربرد ۳/۵ لیتر پندیمتالین در هکتار قادر است تراکم و زیست‌توده علف پشمکی به ترتیب با مقادیر ۴ بوته در مترمربع و ۱۷ گرم در مترمربع نسبت به شاهد متناظر ۸۱ و ۸۲ درصد کنترل کند و با تیمارهای اکسی‌فلورفن و اگزادیازون (پیش‌رویشی) در یک گروه آماری قرار گیرد. با این وجود، مطلوب‌ترین تیمار علفکش در کنترل علف پشمکی بعد از تیمار و جین دستی، تیمارهای کاربرد ایوکسینیل به علاوه و جین باریک برگ‌ها و کاربرد علفکش اکسی‌فلورفن بود. در مقابل کمترین کارایی کنترل این علف هرز از کاربرد تیمارهای پندیمتالین به مقدار دو لیتر در هکتار حاصل شد، به طوری که با کاربرد این تیمار تراکم و زیست‌توده

1. *Malva neglecta* L.

2. *Chenopodium murale* L.

3. *Anagallis arvensis* L.

4. *Rumex crispus* L.

ایوکسینیل توانست تراکم و زیستتوده این علف هرز را به ترتیب ۸۸ و ۸۶ در درصد کاهش دهد. در مقابل کمترین کارایی در کنترل سلمه برگ‌گزنهای از کاربرد علفکش پندیمتالین به مقدار دو لیتر در هکتار به دست آمد. این تیمار تراکم و زیستتوده این علف هرز را به ترتیب با ۲۳ و ۲۹ درصد نسبت به شاهد کاهش دهد (جدول ۳).

تراکم و زیستتوده سلمه برگ‌گزنهای به ترتیب با مقدار ۱/۷۵ بوته در مترمربع و ۳/۴۴ گرم در مترمربع نسبت به شاهد متناظر به ترتیب ۷۵ و ۷۷ درصد کاهش یافت. از نظر کارایی کنترل، این تیمار با علفکش‌های ایوکسینیل، اکسی‌فلورفن و اگزادیازون (پسرویشی) در یک گروه آماری قرار داشت. با این وجود، علفکش ایوکسینیل بیشترین کارایی در کنترل سلمه برگ‌گزنهای داشت.

جدول ۱. اثر تیمارهای علفکش بر تراکم، زیستتوده و درصد کنترل آناغالیس و علف پشمکی

آناغالیس (A. arvensis)				علف پشمکی (B. tectorum)				تیمار (L/ha)
تراکم (m ²)	(%)	وزن خشک (g/m ²)	(%)	تراکم (m ²)	(%)	وزن خشک (g/m ²)	(%)	
•c	۱۰۰ a	• d	۱۰۰ a	۴ cd	۸۱/۱۲ bc	۱۷ cd	۸۲/۵۶ bc	۳/۵
•c	۱۰۰ a	• d	۱۰۰ a	• c	۵۸/۳۲ d	۲۴/۵ bc	۶۴/۴ d	۳
۰/۲۵b	۹۱/۶۷ ab	۱/۰۳ c	۹۰/۱۵ a	۹/۵ b	۳۶/۴۹ e	۲۹/۱۳ ab	۴۶/۶۵ e	۲/۵
۱a	۷۵ b	۲/۱ a	۶۶/۳۲ b	۱۲/۵ a	۱۹/۱ f	۳۳/۳۸ a	۱۲/۱۹ f	۲
•c	۱۰۰ a	• d	۱۰۰ a	• d	۸۹/۸۷ ab	۱۳/۵ d	۸۵/۰۶ b	۱/۵
۱a	۷۵ b	۱/۹۴ b	۶۷/۰۶ b	۱۰/۲۵ bc	۳۵/۶۶ e	۳۰/۰۷ ab	۳۸/۸۲ e	۳
۰/۲۵b	۹۱/۶۷ ab	۱/۰۲ c	۹۰/۲۲ a	۰/۷۵ c	۶۶/۲ cd	۲۳/۷۵ bc	۶۹/۰۳ cd	۲/۵
•c	۱۰۰ a	• d	۱۰۰ a	• e	۱۰۰ a	• e	۱۰۰ a	۳
۰/۰۷	۱۹/۸۳	۰/۱۶	۱۸/۵۶	۲/۳۱	۱۵/۷۲	۸/۲۵	۱۵/۰۹	(۰/۰۵)
								LSD

در هر ستون میانگین‌های مربوط به هر تیمار با حداقل یک حرف مشترک فاقد اختلاف معنی دار می‌باشد.

جدول ۲. اثر تیمارهای علفکش بر تراکم، زیستتوده و درصد کنترل پنیرک و ترشک

پنیرک (M. neglecta)				ترشک (R. crispus)				تیمار (L/ha)
تراکم (m ²)	(%)	وزن خشک (g/m ²)	(%)	تراکم (m ²)	(%)	وزن خشک (g/m ²)	(%)	
۱ de	۹۰/۰۷ a	۷/۱۸ ef	۹۰/۹۴ ab	۰/۵ d	۹۳/۷۵ a	۷/۱۵ c	۹۲/۱۵ a	۳/۵
۱/۵ d	۸۰/۶۳ a	۹/۷۵ e	۸۱/۲۹ b	۰/۷۵ cd	۸۷/۲۳ ab	۹/۷۵ c	۸۱/۴۹ a	۳
۲/۷۵ c	۴۱/۶۷ b	۲۳/۱۷ d	۵۱/۴ c	۱/۲۵ c	۷۴/۱۷ bc	۲۱/۵۸ b	۵۲/۶۷ b	۲/۵
۴/۵ b	۲۴/۶۵ dc	۴۱/۱۳ b	۲۷/۵۹ de	۲/۲۵ a	۲۴/۰۹ d	۳۵/۰۴ a	۲۲/۲۶ c	۲
۰/۵ e	۹۳/۷۵ a	۳/۷۳ f	۹۶/۳۷ a	۰/۲۵ d	۹۶/۸۸ a	۴/۳۶ c	۹۵/۳ a	۱/۵
۰/۵ a	۲۰/۰۹ d	۰/۵ a	۲۰/۰۳ e	۲/۲۵ a	۲۴/۰۹ d	۳۵/۰۹ a	۲۳/۰۵ c	۳
۳/۲۵ c	۳۷/۳ bc	۳۰/۸۸ c	۳۴/۸ d	۲/۰ b	۵۹/۴۰ c	۲۴/۵ b	۴۶/۹۴ b	۲/۵
۰/۷۵ de	۹۱/۶ a	۰/۱۳ ef	۹۴/۱۱ a	۰/۲۵ d	۹۶/۸۸ a	۴/۱۶ c	۹۰/۵۱ a	۳
۰/۸۶	۱۳/۳۷	۰/۷۷	۱۰/۶۹	۰/۵۶	۱۷/۷۵	۰/۷۳	۱۵/۴۰	(۰/۰۵)
								LSD

در هر ستون میانگین‌های مربوط به هر تیمار با حداقل یک حرف مشترک فاقد اختلاف معنی دار می‌باشد.

بهزایی کشاورزی

مقایسه کارایی علفکش پندیمتالین با برخی علفکش‌های ثبت شده در کنترل علف‌های هرز مزارع پیاز جنوب کرما

جدول ۳. اثر تیمارهای علفکش بر تراکم، زیستتوده و درصد کنترل سلمه‌تره و کل علف هرز

تیمار (L/ha)	سلمه برگ گزنهای (<i>C. murale</i>)									
	کل علف هرز		سلمه برگ گزنهای (<i>C. murale</i>)					تیمار		
	تراکم (m ⁻²)	وزن خشک (g/m ²)	وزن خشک (%)	تراکم (m ⁻²)	وزن خشک (g/m ²)	وزن خشک (%)	تراکم (m ⁻²)	وزن خشک (g/m ²)	وزن خشک (%)	تراکم (m ⁻²)
پندیمتالین	۹ d	۸۰/۸۱ a	۱۱۶/۵۶ cd	۷۸/۸ ab	۱/۷۵ bc	۷۴/۶۱ ab	۳/۴۴ d	۷۷/۶۴ a	۳/۵	۹ d
پندیمتالین	۱۱/۷۵ cd	۷۲/۴۴ a	۱۴۸/۰۱ b-d	۶۹/۸ b	۲/۲۵ b	۶۳/۲۵ bc	۵/۱۸ c	۶۶/۹۸ ab	۳	۱۱/۷۵ cd
پندیمتالین	۲۰/۵ b	۴۵/۴۴ bc	۲۲۴/۸۱ b	۳۴/۵۴ d	۳/۵ a	۴۴/۳ c	۷/۹ b	۴۰/۴۷ c	۲/۵	۲۰/۵ b
پندیمتالین	۳۱ a	۲۲/۰۱ d	۳۵۹ a	۱۶/۲۶ e	۴ a	۲۳/۷۵ d	۹/۲۲ a	۲۸/۶۹ c	۲	۳۱ a
اکسیفلورفن	۶ d	۸۷/۸۶ a	۹۷/۷۵ d	۸۳/۹۸ ab	۱ cd	۸۵/۸۴ a	۱/۵ e	۸۵/۴۵ a	۱/۵	۶ d
اگرادیازون	۲۸/۵ a	۳۷/۷۳ cd	۳۳۲/۲۵ a	۲۶/۲۶ de	۳/۲۵ a	۴۷/۹۲ c	۶/۰۷ bc	۴۷/۱۱ bc	۳	۲۸/۵ a
اگرادیازون	۱۶/۷۵ bc	۵۶/۳۲ b	۱۸۳/۵ bc	۵۳/۹۶ c	۱/۲۵ cd	۸۰/۵۷ ab	۲/۰۳ de	۸۱/۶۵ a	۲/۵	۱۶/۷۵ bc
ایوکسینیل	۵/۷۵ d	۸۸/۱۹ a	۸۹/۳۹ d	۸۵/۳۲ a	۰/۷۰ d	۸۷/۸۳ a	۱/۲۴ e	۸۶/۲ a	۳	۵/۷۵ d
LSD	۶/۲۷	۱۵/۷۹	۷۷/۹۶	۱۵/۴۲	۰/۸۴	۱۹/۷۶	۱/۶۱	۲۱/۳۳	(۰/۰۵)	۶/۲۷

در هر ستون میانگین‌های مربوط به هر تیمار با حداقل یک حرف مشترک فاقد اختلاف معنی‌دار می‌باشد.

Sinare *et al.*, 2015; Vishnu *et al.*, 2015; Kumar *et al.*, Reddy *et al.*, 2016; Kulkarni *et al.*, 2017 (پندیمتالین) و (Sinare *et al.*, 2015; Chattopadhyay *et al.*, 2016 Shirzad & Sahaba, 2002; Loken & Hatterman, 2010; Loken & Hatterman, 2013; Ghosheh, 2004; Babaeinejad *et al.*, 2017) اگرادیازون (Qasem, 2006; Abbaszadeh *et al.*, 2014; Souza1 *et al.*, 2015) کارایی مطلوبی در کنترل علف‌های هرز پیاز دارند. کارایی علفکش اکسیفلورفن در کنترل تاج خروس ریشه‌قمز و سلمه‌تره بیش از ۷۵ درصد و کارایی برموكسینیل در کنترل علف‌های هرز مذکور به ترتیب ۹۳ و ۹۵ درصد گزارش شده است (Loken & Hatterman, 2010). در گزارشی نقل شده که علفکش اکسیفلورفن قادر است علف‌های هرز پیاز را ۷۸ درصد کنترل کند (Sankar *et al.*, 2015). همچنین، کارایی اکسیفلورفن در کنترل خرفه^۱ و تاج خروس خوابیده^۲ را به ترتیب ۹۵ و ۹۳ درصد مشاهده شد (Doohan & Felix, 2012).

1. *Portulaca oleracea* L.

2. *Amaranthus blitoides* L.

براساس نتایج به دست آمده، علفکش پندیمتالین قادر است کل علف‌های هرز را به طور مطلوبی کنترل کند. به طوری که با کاربرد پندیمتالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار تراکم و زیستتوده کل علف‌های هرز به ترتیب با مقادیر نه بوته در مترمربع و ۱۱۶ گرم در مترمربع نسبت به شاهد متناظر به ترتیب ۸۱ و ۷۹ درصد کاهش یافت. این تیمار از نظر آماری با تیمارهای کاربرد علفکش ایوکسینیل، اکسیفلورفن، پندیمتالین (سه لیتر در هکتار) در یک گروه آماری قرار داشت. بیشترین کارایی در کنترل کل علف‌های هرز از کاربرد علفکش ایوکسینیل و اکسیفلورفن حاصل شد. به طوری که با کاربرد تیمارهای مذکور، زیستتوده کل علف هرز به ترتیب ۸۵ و ۸۴ درصد کاهش یافت. در مقابل، کمترین کارایی در کنترل کل علف‌های هرز از کاربرد علفکش پندیمتالین (دو لیتر در هکتار) به دست آمد. به طوری که، با کاربرد پندیمتالین (دو لیتر در هکتار) تراکم و زیستتوده کل علف‌های هرز به ترتیب ۲۲ و ۱۶ درصد نسبت به شاهد متناظر کاهش یافت (جدول ۳). براساس Abbaszadeh *et al.*, 2014; Kumar *et al.*, 2014; Panse *et al.*, 2014;

بزرگ‌نمایش اکسیفلورفن

دوره ۲۲ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۳۹۹

مطلوبی در کنترل علف‌های هرز سلمه‌تره (Shirzad & Sahaba, 2002; Loken & Hatterman, 2013 ریشه‌قرمز^{۱۲} (Shirzad & Sahaba, 2002; Loken & Hatterman, 2013; Babaeinejad *et al.*, 2017) خرفه، پنیرک (Babaeinejad *et al.*, 2017) هویج وحشی و شاه‌تله و پیچک (Shirzad & Sahaba, 2002) دارد. تجزیه واریانس عملکرد و درصد تغییرات عملکرد نیز نشان داد که تیمارهای علف‌کش اثر معنی‌داری ($P \leq 0.01$) بر آنها دارد. به طوری که با کاربرد تیمارهای علف‌کش، عملکرد غده پیاز به طور معنی‌دار افزایش یافت. کاربرد علف‌کش پندی‌متالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار توانست عملکرد غده پیاز با مقدار ۵۹/۹۵ تن در هکتار نسبت به شاهد متناظر ۱۳۸ درصد افزایش دهد و با تیمارهای شاهد و جین، ایوکسینیل، اکسی‌فلورفن در یک گروه آماری قرار گیرد. پس از آن، تیمار کاربرد علف‌کش پندی‌متالین به مقدار سه لیتر در هکتار با عملکرد پیاز ۵۰/۴۱ تن در هکتار نسبت به شاهد متناظر ۸۶ درصد افزایش عملکرد داشت. کمترین عملکرد از کاربرد علف‌کش پندی‌متالین به مقدار دو لیتر در هکتار حاصل شد مقدار عملکرد در این تیمار ۲۰ تن در هکتار بود که نسبت به شاهد متناظر ۸ درصد افزایش عملکرد داشت (جدول ۴). براساس نتایج بدست‌آمده از آین آزمایش، علف‌کش پندی‌متالین با کنترل مطلوب علف‌های هرز از طریق کاهش تعداد و وزن خشک علف‌های هرز توانست رقابت بین گیاه زراعی و علف‌های هرز را به طور معنی‌داری کاهش دهد و عملکرد پیاز را افزایش دهد. لذا، به‌نظر می‌رسد علف‌کش پندی‌متالین با نحوه عمل متفاوت و کارایی مطلوب در کنترل علف هرز قادر است به عنوان یک علف‌کش مناسب در تناوب علف‌کشی با علف‌کش‌های پر مصرف توپریل و اکسی‌فلورفن در مزارع پیاز قرار بگیرد.

12. *Amaranthus retroflexus* L.

علف‌کش‌های اگزادیازون، پندی‌متالین، اکسی‌فلورفن، کلروتالدی‌متیل نیز قادرند علف‌های هرز پهنه‌برگ فیلانتوس^۱، اکالیفا^۲، ریحان شیرین^۳، آفتتاب‌پرست^۴ درصد کنترل کنند (Babiker & Ahmed, 1986). کاربرد علف‌کش‌های پندی‌متالین یا اکسی‌فلورفن با کوییزالفوب نیز توانست وزن خشک علف‌های هرز پنجه‌مرغی، سوروف، اویارسلام ارغوانی^۵، علف‌نوک سفید^۶، تاج‌خرروس خاردار^۷، پیچک، فرفیون^۸ به‌طور مطلوبی کاهش دهند (Sinare *et al.*, 2015). هم‌چنین، کارایی علف‌کش فنوکسایپروپی‌اتیل با علف‌کش‌های ایوکسینیل، بتازون، اگزادیازون، فلوکسازون نیز در کنترل علف‌های هرز پیاز مؤثر گزارش شده است (Souza1 *et al.*, 2015). علف‌کش اگزادیازون نیز در کنترل علف‌های هرز سلمه برگ‌گزنه‌ای، پنیرک و اویارسلام ارغوانی مؤثر می‌باشد (Qasem, 2006). کاربرد اکسی‌فلورفن و اگزادیازون در کنترل علف‌های هرز پیاز مطلوب‌تر از کاربرد بتازون و متربیوزین دیده شد (Ghosheh, 2004). گزارش‌های متعدد حاکی از آن است علف‌کش اکسی‌فلورفن کارایی مطلوبی در کنترل علف‌های هرز سوروف، الیوسین^۹، عروسک پشت‌پرده پشت‌پرده (Suitana & Das, 2015)، تاج‌خرروس خاردار و دیجیتاریا^{۱۰} (Carvalho *et al.*, 2014)، پنیرک، سلمه‌تره، اویارسلام ارغوانی (Aien & Mamnoie, 2014) هفت‌بند^{۱۱} Reddy *et al.*, 2017)، سلمه برگ‌گزنه‌ای (Herrmann *et al.*, 2017) دارد. هم‌چنین علف‌کش ایوکسینیل نیز کارایی (al., 2015) دارد.

1. *Phyllanthus niruri* L.
2. *Acalypha indica* L.
3. *Ocimum basilicum* L. (Sweet Basil)
4. *Heliotropium sudanicum* F.W. Ander.
5. *Cyperus rotundus* L.
6. *Parthenium hysterophorus* (whitetop weed)
7. *Amaranthus spinosus* L.
8. *Euphorbia* sp.
9. *Eleusine indica* L.
10. *Digitaria bicornis* L.
11. *Polygonum persicaria* L.

بزرگی کشاورزی

(Herrmann *et al.*, 2017). سایر گزارش‌ها نیز بیانگر افزایش عملکرد پیاز با کاربرد علفکش اکسی‌فلورفن است (Loken *et al.*, 2010; Doohan & Felix, 2012; Abbaszadeh *et al.*, 2014; Carvalho *et al.*, 2014; Kumar *et al.*, 2014; Panse *et al.*, 2014; Reddy *et al.*, 2015; Suitana & Das, 2015; Kumar *et al.*, 2016; .(Babaeinejad *et al.*, 2017; Kulkarni *et al.*, 2017

۴. نتیجه‌گیری

براساس نتایج آزمایش، علفکش پندیمتالین کارایی بسیار مطلوبی در کنترل علف‌های هرز داشت و توانست عملکرد پیاز را به طور معنی‌دار افزایش دهد. با کاربرد علفکش پندیمتالین به مقدار ۳/۵ لیتر در هکتار، علف‌های هرز آناغالیس، علف پشمکی، پنیرک، ترشک، سلمه‌تره، کل علف‌هرز به طور مطلوبی کنترل شدند و عملکرد پیاز به مقدار ۱۳۸ درصد افزایش یافت. مطلوب‌ترین تیمارهای آزمایش از کاربرد علفکش‌های ایوکسینیل و اکسی‌فلورفن حاصل شد که از نظر کارایی کنترل علف‌های هرز و افزایش عملکرد با تیمار پندیمتالین (۳/۵ لیتر در هکتار) در یک گروه آماری بودند. همچنین، نتایج نشان داد اگرچه مقدار مصرف علفکش اگزادیازون در تیمار پس‌رویشی کمتر از تیمار پیش رویشی بود، اما کارایی کنترل علفکش اگزادیازون در کاربرد پس‌رویشی مطلوب‌تر بود، به طوری‌که کاربرد پس‌رویشی علفکش اگزادیازون توانست سلمه‌تره را به طور مطلوبی کنترل کند. با توجه به نتایج به دست آمده، در مجموع با عنایت به کارایی مطلوب علفکش پندیمتالین در کنترل علف‌های هرز و به دلیل نداشتن تأثیر گیاه‌سوزی بر پیاز می‌تواند به عنوان یک علفکش با نحوه عمل متفاوت در کار علفکش‌های پرکاربرد ایوکسینیل و اکسی‌فلورفن در تنابع علفکشی در مزارع کشت مستقیم پیاز توصیه شود.

جدول ۴. اثر تیمارهای علفکش بر عملکرد پیاز و درصد

تغییرات عملکرد

تیمار	درصد تغییرات عملکرد	عملکرد پیاز (ton/ha)	(%)	(L/ha)
پندیمتالین	۱۲۸/۳۲ b	۵۹/۹۵ ab	۳/۵	
پندیمتالین	۸۶/۱۴ c	۵۰/۴۱ b	۳	
پندیمتالین	۴۷/۷ d	۳۴/۳۸ c	۲/۵	
پندیمتالین	۸/۳۸ e	۲۰/۸۵ d	۲	
اکسی‌فلورفن	۱۴۹/۹۲ b	۶۲/۰۶ a	۱/۵	
اگزادیازون	۱۷/۹۳ e	۲۶/۴۲ cd	۳	
اگزادیازون	۴۶/۶۷ d	۳۴/۱۷ c	۲/۵	
ایوکسینیل	۱۵۱/۷ b	۶۲/۴۳ a	۳	
وجین	۱۸۳/۷۴ a	۶۶/۲۷ a	-	
LSD	۲۶/۶۶	۱۱/۱۴	(۰/۰۵)	

در هر سوتون میانگین‌های مربوط به هر تیمار با حداقل یک حرف مشترک فاقد اختلاف معنی‌دار می‌باشند.

نتایج گزارش‌های قبل نیز حاکی از آن است که علفکش‌ها با کنترل مطلوب علف‌های هرز قادرند عملکرد پیاز را افزایش دهند. در همین راستا، اذعان شده با کاربرد علفکش‌های اگزادیازون، پندیمتالین، اکسی‌فلورفن و کلروتالدی‌متیل، عملکرد پیاز را تا ۱۲۶ درصد افزایش یافت (Loken *et al.*, 2013). در آزمایشی مشخص شد که اکسی‌فلورفن با کنترل مطلوب علف‌های هرز مزارع پیاز قادر است عملکرد پیاز را تا ۷۱ تن در هکتار افزایش دهد (Aien & Mamnoie, 2014). گزارش‌های دیگر نیز مؤید آن است که کاربرد علفکش پندیمتالین (Straw *et al.*, 2016)، ایوکسینیل (Babaeinejad *et al.*, 2017; Shirzad & Sahaba, 2002) و اگزادیازون (Shirzad & Sahaba, 2002; Poewal & Singh, 1993) قادرند عملکرد پیاز به طور معنی‌دار افزایش دهند. در مقابل، در گزارشی اظهار شده با کاربرد علفکش بنتازون عملکرد پیاز به طور معنی‌دار کاهش یافت

بزرگی کشاورزی

- Kumar, S.S., Radhey, S., Shanta, C. & Yadav, L.M. (2016). Weed management in onion. *Indian Journal of Weed Science*, 48(2), 199- 201. DOI: 10.5958/0974-8164.2016.00049.6
- Kumar, U., Birendra, P. & Girish, Ch. (2014). Effect of different herbicides on growth, yield and weed flora of onion (*Allium cepa* L.). *Journal of Hill Agriculture*, 5(2), 207-210.
- Loken, J.R. & Hatterman-Valenti, H.M. (2010). Multiple applications of reduced-rate herbicides for weed control in onion. *Weed Technology*, 24, 153-159. DOI: <https://doi.org/10.1614/WT-D-09-00025>.
- Loken, J.R. & Hatterman-Valenti, H.M. (2013). Early season weed control using herbicides with adjuvants in direct-seeded onion. *Weed Technology*, 27, 369-372. DOI: <https://doi.org/10.1614/WT-D-12-00157.1>
- MAJ. (2015). Crop Production. Agriculture of Statistic Database. Agriculture Products. Ministry of Jihad-e-Agric. 1.137. Available online at <http://amar.maj.ir/Portal/Home/Default.aspx?CategoryID=117564e0-507c-4565-9659-fbabfb4acb9b>. (in Persian)
- Panse, R., Gupta, A., Jain, P.K., Sasode, D.S. & Sharma, S. (2014). Efficacy of different herbicides against flora in onion (*Allium cepa* Lindeman). *Journal of Crop and Weed*, 10(1), 163-166.
- Poewal, M.K. & Singh, M.M. (1993). Effect of nitrogrn and weed management on onion. *Indian Journal of Agronomy*, 38(1), 74- 77.
- Qasem, J.R. (2006). Chemical weed control in seedbed sown onion (*Allium cepa* L.). *Crop Protection*, 25, 618-622. DOI: 10.1016/j.cropro.2005.09.008.
- Reddy, M.V., Umajyothi, K., Reddy, P.S. & Sasikala, K. (2015). Effect of pre and post emergence herbicides on f dynamics in onion (*Allium cepa* L.) cv.n-53. *The Journal of Research PJTSAU*, 43(4), 16-21.
- Sankar, V., Thangasamy, A. & Lawande, K.E. (2015). Weed management studies in onion (*Allium cepa* L.) cv N2-4-1 during Rabi Season. *International Journal of Tropical Agriculture*, 33(2), 627-631. http://serialsjournals.com/archives.php?journals_id=56.
- Shirzad, A. & Sahaba, B. (2002). Effect of two post-vegetative herbicides and their mixture on weed control and yield of onion (*Allium cepa* L.). *Agricultural Knowledge Quarterly*, 12(4), 55-61. (in Persian)
- Sinare, B.T., Gautam M. & Gavit M.G. (2015). Efficacy of different herbicides for weed management in onion. 25th Asian-Pacific Weed Science Society Conference on Weed Science for Sustainable Agriculture, Environment and Biodiversit, 13-16 October, 2015, Hyderabad, India.

۵. تعارض منافع

هیچ‌گونه تعارض منافع توسط نویسنده‌گان وجود ندارد.

۶. منابع

- Abbaszadeh, A., Dejam, M., Khaleghi, S.S. & Hasanzadeh, H. (2014). Effect of transplanting date and reduced doses of oxyfluorfen herbicide on weed control, yield and quality of onion (*Allium cepa* L.) in south of Iran. *Indian Journal of Agriculture Research*, 48(6), 453-458. DOI: 10.5958/0976-058X.2014.01329.8
- Aien, A. & Mamnoie, E. (2014). Chemical control of weeds in fall transplanting onions in southern Kerman province. *Journal of Weed Ecology*, 2(1), 1-10. (in Persian)
- Babaeinejad, B., Rostami, M. & Dadkhah, A.R. (2017). The effect of mevhanical weed control on the yield of onion (*Allium cepa* L.) seedling cultivated in Hormozgan province. *Weed Research Journal*, 8(2), 79-91. (in Persian)
- Babiker, A.G.T. & Ahmed, M.K. (1986). Chemical weed control in transplanted onion (*Allium cepa* L.) in the Sudan Gezira. *Weed Research*, 26 (2), 133-137. <https://doi.org/10.1111/j.1365-3180.1986.tb00687.x>
- Carvalho, D.R., Lima, M.F.P., Freitas, F.C.L., Silva, M.G.O., Rocha, P.R.R. & Grangeiro, L.C. (2014). Efficiency of oxyfluorfen in controlling weeds in onion irrigated by the drip system, *Revista Agro@mbiente*, 8(1), 127-133.
- Chattopadhyay, N., Mahalanabish, S., Hore, J.K. & Maity, T.K. (2016). Effect of different herbicides on growth and yield of onion (*Allium cepa* L.). *Journal of Crop and Weed*, 12(1), 112-115.
- Doohan, D. & Felix, J. (2012). Crop response and control of common purslane (*Portulaca oleraceae*) and prostrate pigweed (*Amaranthus blitoides*) in green onion with oxyfluorfen. *Weed Technology*, 26, 714-717. DOI: <https://doi.org/10.1614/WT-D-12-00032.1>
- Ghosheh, H.Z. (2004). Single herbicide treatments for control of broadleaved weeds in onion (*Allium cepa*). *Crop Protection*, 23 (6), 539- 542. DOI: 10.1016/j.cropro.2003.10.010
- Herrmann, C.M., Goll, M.A., Phillip, C.J. & Zandstra, B.H. (2017). Post emergence weed control in onion with bentazon, flumioxazin, and oxyfluorfen. *Weed Tecnology*, 31(2), 279- 290. DOI: <https://doi.org/10.1017/wet.2016.16>
- Kulkarni, S., Biradar, S.A. & Chittapur, BM. (2017). Bio- efficacy of herbicides against weeds complex in onion (*Allium cepa*), *Einvironmental and Ecology*, 35(1), 540-543.

- Sinha, T.D. & Lagoke, S.T.O. (1983). Pre-transplant herbicides for weed control in irrigated onion in Northern Nigeria. *Crop Protection*, 1, 411-441. [https://doi.org/10.1016/0261-2194\(83\)90066-2](https://doi.org/10.1016/0261-2194(83)90066-2)
- Soman, L.I. (1992). *Dictionary of weed science*. Agronomy Publishing Academy, India. 256 pp.
- Souza1, J.I., Maciel, C.D.G., Jadoski, S.O., Silva, A.A.P. & Matias, J.P. (2015). Response to sequential herbicides application in delayed post-emergence in onion crop transplanted in distinct plants densities. *Brazilian Journal of Applied Technology for Agricultural Science*, 8(2), 25-33.
- Sraw, P.K., Kaur, B., Kaur, A. & Singh, K. (2016). Efficacy of different herbicides for controlling weeds in onion. *Journal of Crop and Weed*, 12(1), 125-128.
- Stanger, C. & Ishida, J. (1994). The evaluation of herbicide for onion tolerance and weed control. Malhuar Experiment station, Annual Report. Special Report. 947 Pp.
- Suitana, S. & Das, S. (2015). Weed control efficacy of some herbicides in transplanted onion. *Environmental and Ecology*, 33(4), 1604-1607.
- Umeda, K., MacNeil, D., Lund, N. & Robertz, D. (1999). Prowl and prefar for onion weed control. *Vegetable: A College of Agriculture Report*, College of Agriculture, University of Arizona (Tucson, AZ), USA.
- Vishnu, V., Asodaria, K.B. & Suthar, A. (2015). Weed management in rabi onion (*Allium cepa* L.). *Agricultural Science Digest*, 35(2), 130-133. DOI: 10.5958/0976-0547.2015.00023.3
- Zand, E., Baghestani, M.A., Nezamabadi, N. & Shimi, P. (2010). *A guide for herbicides in Iran*. University Press Center. 143pp. (in Persian)

بزرگی کشاورزی

دوره ۲۲ ■ شماره ۲ ■ تابستان ۱۳۹۹